

γουρουνοτσόκανο τό, ἐνιαχ. γουρ'νουτσόκανου Στερελλ. (Φτελ.) γ'ρουνοτσόκανου Θεσσ. (Μελιβ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ τ σ ο κ ά ν ι.

Εἰδικὸς κωδωνίσκος ἐξαρθρώμενος ἐκ τοῦ λαίμου τῶν ἀγελῶν χοίρων ἐνθ' ἄν.

γουρουνοτσόμπανος ὁ, ἐνιαχ. γ'ρουνοτσόμπανους Βιθυν. (Πιστικοχ.) γουρ'νοτσόμπανης Ἀθῆν.

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ τ σ ο μ π ά ν ο ς.

Ὁ χοιροβοσκὸς ἐνθ' ἄν.: Γ'ρουνοτσόμπανοι δὲν τό 'χουμι σὶ 'πιρηφάνεια νὰ πααίνουμι (δὲν τό 'χουμι σὶ 'πιρηφάνεια = δὲν τὸ θεωροῦμε τιμητικόν) Βιθυν. (Πιστικοχ.)

γουρουνούδι τό, ἐνιαχ. γουρουνούδ' Μακεδ. (Ἀλιστρ. Δαφνούδ.) γ'ρουνούδ' Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Βιθυν. (Πιστικοχ.) Θάσ. Μακεδ. (Ἀρέθουσ. Ἀσσηρ. Βρασν. Δοξᾶτ. Δρυμ. Κολινδρ. Κωνσταντινᾶτ. Μεσορ. Σέρρ. Σιτοχ. κ.ά.) γουρ'νούδ' Α. Ρουμελ. (Σιναπλ.) Μακεδ. (Ἐπανωμ.) γ'ρ'νούδ' Μακεδ. (Νιγρίτ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ τῆς ὑποκορ. κατὰλ. - ο ύ δ ι.

Χοιρίδιον, χοῖρος γαλαθηνός, τὸ νεογνὸν τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν.: Ἀνέφ'κι πάνου 'ς τοῦ γ'ρουνούδ' ἢ πέτ'ρους κὶ λαλεῖ Μακεδ. (Κολινδρ.) Ἡ γ'ρούνα μὲ γέν'σι ἐξ' γ'ρουνούδια Βιθυν. (Πιστικοχ.) Μή! Θά σὶ φάη τοῦ γ'ρουνούδ'! Α. Ρουμελ. (Καβακλ.) Συνών. εἰς λ. γο υ ρ ο υ ν ά κ ι 1.

γουρουνούλα ἡ, Ζάκ. (Κερ. Μαχαιρᾶδ. κ.ά.) γουρ'νούλα Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρναν. Λαμ. Τοπόλ. κ.ά.) γ'ρουνούλα Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν α καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. - ο ύ λ α.

1) Ἡ μικρὰ θήλεια χοῖρος ἐνιαχ. 2) Ἡ παιδιὰ γο υ ρ ο ύ ν α, περιγραφὴν τῆς ὀπ. βλ. εἰς λ. γο υ ρ ο ύ ν α 10, ἐνθα καὶ συνών., Κεφαλλ. 3) Εἶδος ἐτέρας παιδιᾶς, ἡ ὁποία παίζεται ὡς ἐξῆς: Εἰς τῶν παικτῶν, οἱ ὅποιοι κρατοῦνται μεταξύ των ἀπὸ τὰς χεῖρας, προσποιεῖται τὴν γουρούναν. Αὕτη τρώγει τὸ ὑποτιθέμενον φαγητόν, τὸ ὅποιον τῆς παρατίθεται ὑπὸ τῆς μητρὸς τῶν χειροκρατουμένων παικτῶν. Ἐν τέλει δηλητηριαζομένη τύπτεται ὑπὸ τῶν παικτῶν, ὁ συλλαμβανόμενος ὅμως ὑπ' αὐτῆς θὰ φέρῃ τὰς τὴν ἐπὶ τῶν ὤμων του Ζάκ. 4) Τὸ ζῶον Γλομερίδ τῆς οἰκογ. τῶν Μυριαπόδων (Millepedi) Ζάκ. (Μαχαιρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γο υ ρ ο υ ν ί τ σ α 2.

γουρουνούλι τό, ἐνιαχ. γουρ'νούλ' Μακεδ. (Βλάστ.) γ'ρουνούλ' Μακεδ. (Λιτόχ. Πόρ.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ τῆς ὑποκορ. κατὰλ. - ο ύ λ ι.

Γο υ ρ ο υ ν ο ύ δ ι, τὸ ὀπ. βλ., ἐνθα καὶ συνών., ἐνθ' ἄν.: Ἡ σκρόφα μας ἐξ' πέντι γ'ρουνούλια. Μακεδ. (Πόρ.) Δὲ θὰ σφάξ' κανένα γ'ρουνούλ'; Μακεδ. (Λιτόχ.)

γουρουνούσα ἡ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν α καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. - ο ὦ σ α, περὶ τῆς ὀπ. βλ. Ἀνθ. Παπαπαδόπ., Ἀθηνᾶ 37 (1925), 140 κέξ.

Ἡ γουρούνα: Αἰνιγμ.

Γουρούνα μ', γουρουνούσα μου, | σαράδαπεταλοῦσα μου, | σαράδα πέταλα βαστῶ τσαὶ 'ς τὸ νερό τσνλεμέμει

(ἡ φτερωτὴ τοῦ ὑδρομήλου).

γουρουνούσικω ἡ, ἐνιαχ. γουρ'νούσ'κου Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γο υ ρ ο υ ν ο ύ σ ι κ ο ς.

Εἰρων., ἡ ἀκοινώτητος γυνὴ ἐνθ' ἄν.

γουρουνοφάγι τό, ἐνιαχ. γουρ'νοφάγ' Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ φ α γ ί.

Ἡ τροφή τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν.: Τοῦτου τοῦ κ'θάρ' εἶρι ἄμιστον κὶ τό 'χουμ' γιὰ γουρ'νοφάγ' (ἄμιστον = ἀγίνωτο) Ἰμβρ. Δὲν ἔχουμι γουρ'νοφάγ' κὶ κά'τι ἦ'σ'κὸ τοῦ γουρ'νοῦ (κά'τι ἦ'σ'κὸ = κάθεται νηστικὸ) αὐτόθ.

γουρουνοφαμίλια ἡ, Παξ. γουρουνοφαμελιά Πελοπν. (Γαργαλ.) γουρ'νοφαμελιά Εὐβ. (Βρύσ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ φ α μ ί λ ι α.

1) Πολυμελὴς οἰκογένεια, ἰδίως ἡ ἔχουσα πολλοὺς μικροὺς παῖδας ἐνθ' ἄν.: Ποῦ νὰ χορτάσῃ ὁλόκληρη γουρ'νοφαμελιά Εὐβ. (Βρύσ.) 2) Μεταφ., οἰκογένεια ἀνάχαρτος Πελοπν. (Γαργαλ.): Ζεῦε 'ς τ' ἀσκή της 'φτούνῃ 'φτοῦ ἡ γουρουνοφαμελιά τσῆ Βασίλως!

γουρουνοφάγος ὁ, ἐνιαχ. γουρουνοφᾶς Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. - φ ά γ ο ς.

Ὁ ἀρεσκομένος νὰ τρώγῃ χοίρειον κρέας ἐνθ' ἄν.

γουρουνοφέρνω Κέρκ. γ'ρουνοφέρνω Ἀντίπαξ.

Ἐρεικ Κέρκ. Ὁθων. Πάξ. Μεσ. γ'ρουνοφέρνομαι Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. Ὁθων. Πάξ.

Ἐκ τοῦ οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ τοῦ ρ. φ έ ρ ν ω.

Μεταφ. ἐνεργ. καὶ μέσ., φέρομαι ἀπρεπῶς, ἀναιδῶς ἐνθ' ἄν.

γουρουνοφέρσιμο τό, ἐνιαχ. γ'ρουνοφέρσιμο Ἀντίπαξ. Κέρκ. (Κάβ. Σπαρτερ.) Παξ.

Ἐκ τοῦ ρ. γο υ ρ ο υ ν ο φ έ ρ ν ω.

Ἀπρεπὴς συμπεριφορὰ, ἀναισχυντία ἐνθ' ἄν. Συνών. εἰς λ. γο υ ρ ο υ ν ι ά 3β.

γουρουνοφιλία ἡ, ἐνιαχ. γουρ'νοφ'λιὰ Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ φ ι λ ί α.

Τὸ μετὰ τὴν σφαγὴν τοῦ χοίρου παρατιθέμενον συμπόσιον ἐνθ' ἄν.

γουρουνόφουσκα ἡ, Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γουρ'νόφουσκα Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Μαργέλ. Μηλιώτ.) Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ.)

Ἐκ τῶν οὖσ. γο υ ρ ο ύ ν ι καὶ φ ο ύ σ κ α.

Ἡ οὐροδόχος κύστις τοῦ χοίρου ἐνθ' ἄν.: Ἐγίμισα τὴ γουρουνόφουσκα νερό Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Τρίψε τὴ γουρουνόφουσκα νὰ μεγαλώσῃ αὐτόθ. Νὰ φουσκώσῃς τὴ γουρουνόφουσκα καὶ νὰ βάλῃς καὶ κονκία κάτου νὰ κονταλᾷ αὐτόθ. Τὴ γουρ'νόφουσκα τὴν πλένουμι καλὰ καὶ στερνὰ τὴ γιομᾶμε γουρ'νοβασιλικό, ποὺ τὸν ἔχουμε γιατρικὸ (γουρουνοβασιλικός = τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς τοῦ χοίρου λίπος) Πελοπν. (Μαργέλ.) Μὲ τ'ς γουρ'νόφουσκις ἐφκειάναμι καπνусаκκούλα Στερελλ. (Σπάρτ.) Ἀμα σφάξης τὸ γουρ'νού-

νι, νά μου δώκης τή γουρ'νόφουσκα νά παίζω Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. κα το υ ρ ή θ ρ α, φ ο ύ σ κ α.

γουρουνοφούσκι τό, Πελοπν. (Καμίν.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ φ ο υ σ κ ί.

Ἡ κόπρος τῶν χοίρων. Συνών. γ ο υ ρ ο υ ν ο κ α β α λ λ ί ν α, γ ο υ ρ ο υ ν ο κ ά β α λ λ ο, γ ο υ ρ ο υ ν ο κ ο π ρ ι ά, γ ο υ ρ ο υ ν ο κ ο υ μ ο ύ λ α, γ ο υ ρ ο υ ν ο σ κ α τ ή, γ ο υ ρ ο υ ρ ο υ ν ο σ κ α τ ί δ α, γ ο υ ρ ο υ ν ο σ κ α τ ί λ α 1, γ ο υ ρ ο υ ν ό σ κ α τ ο.

γουρουνοχαρά ή, ένιαχ. γουρ'νοχαρά Πελοπν. (Σκορτσιν.)—Λεξ. Δημητρ. γουρ'νοχαρά Θεσσ. (Δομοκ. Μοσχολούρ. Τρίκκ. κ.ά.) Μακεδ. (Βέρ. Βόιον Γιδ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ χ α ρ ά.

Ἡ γινομένη διασκέδασις κατὰ τὴν σφαγὴν τῶν χοίρων ἐνθ' άν.: "Οταν έσφάζαμε τὸ χοιρινό, τότε εἴχαμε γουρ'νοχαρά Πελοπν. (Σκορτσιν.) Τά Χ'στούγ'να εἴχαμι τ'ς γουρ'νοχαρές Θεσσ. (Μοσχολούρ.)

γουρουνοχοιριά ή, ένιαχ. γουρ'νοχειριά Πελοπν. (Γορτυν. Δίβρ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ χ ο ι ρ ι ά.

Υπόδημα κατεσκευασμένον ἐξ άκατεργάστου χοιροδέρματος ἐνθ' άν. Συνών. εἰς λ. γ ο υ ρ ο υ ν ο τ σ ά ρ ο υ χ ο 1.

γουρουνοχολή ή, ένιαχ. γουρ'νοχολή Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν.) γουρ'νοχουλή Στερελλ. (Μύτικ. Σπάρτ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ χ ο λ ή.

Ἡ χολή τοῦ χοίρου ἐνθ' άν.: "Η γουρ'νοχολή 'φόντε ξεραθῇ, είναι γιατρικό για τὰ μάτια Πελοπν. (Γαργαλ.) Θέλω νά σοῦ ζητήσω λιγούλα γουρ'νοχολή νὰν τήνε βάλω μαζί μὲ κᾶνα σταχτοπύρι (=στάχτη ζεστή χρησιμοποιουμένη ὡς ἐπίθημα εἰς άποστήματα) Πελοπν. (Παιδεμέν.) Τ' γουρ'νοχουλή τ' πιτάγαμι Στερελλ. (Σπάρτ.)

γουρουνοχόρταρο τό, ένιαχ. γουρ'νοχόρταρο Πελοπν. (Βερεστ.) γουρ'νοχόρταρου Θεσσ. (Βαθύρρ. Μυρόφυλλ. Πολυνέρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ χ ο ρ τ ά ρ ι.

1) Εἶδος φυτοῦ μὲ λεπτοὺς σχοινοτενεῖς βλαστοὺς καὶ ροδόχροα μικρὰ ἄνθη Θεσσ. (Μυρόφυλλ.) Συνών. μ α κ ρ ο μ α λ λ ο ὦ σ α, π ο λ υ κ ό μ π ι, π ο λ ύ κ ο μ π ο ς. 2) Πιθαν. τὸ φυτὸν Δακτυλίτις ή λειωτή (Digitale laevigata) τῆς οἰκογ. τῶν Γρομφαδιδῶν ή Χοιραδιδῶν (Scrofulariaceae), τὸ ἀφέψημα τοῦ ὁποίου χρησιμοποιεῖται ὡς θεραπευτικὸν τῆς διφθερίτιδος, τοῦ κ ό ρ α κ α, τῶν χοίρων Πελοπν. (Βερεστ.): Δοκίμασα τὰ γουρ'νοχόρταρα καὶ δέ γάμα δίποτα 'ς τὴ γουρουνίτσα μου. Συνών. κ ο ρ α κ ό χ ο ρ τ ο.

γουρουνόχορτο τό, Πελοπν. (Καλάβρυτ.) γουρ'νόχορτο Ἀντίπαξ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Κάβ. Χλομ.) Λευκ. Παξ. Πελοπν. (Μεσσην.) γουρουνόχορτι Α. Βαλαωρ., Ἔργα 2, 264—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ χ ό ρ τ ο.

1) Τὸ φυτὸν Κυκλάμινον τὸ νεαπολιτανικόν (Cyclamen neapolitanum) τῆς οἰκογ. τῶν Ἑρανθιδῶν ή Πριμουλιδῶν (Primulaceae) Λευκ. Πελοπν. Α. Βαλαωρ., ἐνθ' άν. Λεξ. Δημητρ. Συνών. ά γ ρ ι ο π α τ ά τ α, ά ζ ι ν ί τ σ α, β ο υ -

κ ά μ ε ν ο ς, γ ο υ ρ ο ύ ν α 8, γ ο υ ρ ο υ ν ί δ α 2, γ ο υ ρ ο υ ν ί τ σ α 5, γ ο υ ρ ο υ ν ο π ά π ο υ τ σ ο 2, γ ο υ ρ ο υ ν ο π α τ ά τ α, κ λ ο υ τ σ ί ν α, κ υ κ λ α μ ι ά, κ υ κ λ α μ ί δ α, ν τ ρ ί μ ε ρ ο, π ε τ ρ ο μ ά ν ο υ ρ ο, τ ή ς γ ή ς τ ό ψ ω μ í. 2) Τὸ φυτὸν Ὑποχοιρίς ή κρητικὴ (Hypochoeris cretica) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) Ἀντίπαξ. Κέρκ. (Ἀργυρᾶδ. Κάβ. Χλομ.) Λευκ. Παξ. Συνών. χ ο ι ρ ο β ό τ α ν ο. 3) Γ ο υ ρ ο υ ν ο χ ό ρ τ α ρ ο 2, τ ό ό π. β λ., Ἀντίπαξ. Κέρκ. Πάξ. Πελοπν. (Μεσσην.)

γουρουνοχυλός ό, Πελοπν. (Γαργαλ. Παιδεμέν. Ποταμ.) γουρ'νοχυλός Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Παιδεμέν. Ποταμ. Πυλ. Τριφυλ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ χ υ λ ό ς.

Φαγητὸν παρασκευαζόμενον ἐξ άλεύρου άραβοσίτου καὶ χοιρείου λίπους ἐνθ' άν.: "Η μακάρια ή μάννα μου μοῦ 'φκειανε πάντα γουρ'νοχυλὸ Πελοπν. (Γαργαλ.) Συνών. γ ο υ ρ ο υ ν ο μ π ε ζ ε β έ ν η ς.

γουρουνοψάλιδο τό, ένιαχ. γ'ρουνοψάλιδο Πελοπν. (Ξεχώρ.) γουρ'νοψάλ'δου Μακεδ. (Βόιον.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ ψ α λ ί δ ι.

Ψάλλις μεγάλου μεγέθους διὰ τῆς ὁποίας κουρεύουν τοὺς χοίρους ἐνθ' άν.: Θ' άρπάξω κᾶνα γ'ρουνοψάλιδο τσαι θά σέ κάνω γουλί (θά σοῦ κόψω πολὺ τὰ μαλλιά σου) Πελοπν. (Ξεχώρ.)

γουρουνοπαράκι τό, ένιαχ. γ'ρουνοπαράκι Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Τὸ μικρὸν γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο, τ ό ό π. β λ., ἐνθ' άν.: Μοῦ πιαστήκανε βόλικά γ'ρουνόψαφα, κάθε άγίστρι καὶ γ'ρουνόψαρο Ἐρεικ.

γουρουνοπαράρα ή, ένιαχ. γ'ρουνοπαράρα Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο κατὰ τύπ. μεγεθ.

Τὸ μεγάλον γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο, τ ό ό π. β λ., ἐνθ' άν.: Ἐγὼ θά τὴν ἐγδάρω τὴ γ'ρουνοπαράρα! Ἐρεικ.

γουρουνοπαρέλι τό, ένιαχ. γ'ρουνοπαρέλι Ἐρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων.

Ἐκ τοῦ οὖς. γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Τὸ μικρὸν γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο, τ ό ό π. β λ., ἐνθ' άν.: Ἐμεῖς εἰμάστενε ἀπὸ τὴν αὐγή 'ς τὴ θάλασσα κι άλίεψαμε καὶ τὰ γ'ρουνοπαρέλια μας Ἐρεικ.

γουρουνόψαρο τό, πολλαχ. γουρ'νόψαρο Κάλυμν. Κουφονήσ. Μεγανήσ. (Κατωμέρ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Μεσσην. Πυλ.) Στερελλ. (Ἀστακ.) Σῦρ. Φολέγ.—Λεξ. Βάιγ. Περίδ. Βυζ. γ'ρουνόψαρο Ἀντίπαξ. Ἐρεικ. Κέρκ. (Αὐχινόν. Καρουσ. Κασσιόπ. Περουλ. Ρόδ. κ.ά.) Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. γουρ'νόψαρου Μακεδ. (Βόιον Δεσκάτ.) Στερελλ. (Ἀγιος Κωνσταντ.) γ'ρουνόψαρου Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τῶν οὖς. γ ο υ ρ ο ύ ν ι καὶ ψ ά ρ ι. Ὁ τύπ. γ ο υ ρ ο υ ν ό ψ α ρ ο καὶ εἰς Σομ. Ἐκ χειρογρ. τοῦ 1787 ἐκ Κύπρου παραδίδεται ὁ τύπ. γ ο υ ρ ο υ ν ί ό ψ α ρ ο.

1) Ὁ ἰχθύς Βαλιστής ὁ καρπίσκος (Balistes carpisus)

